

РЕШЕНИЕ

№ 7758

гр. София, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 05.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **7806** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на М. И. Г. –прокурор в Софийска районна прокуратура със съдебен адрес – [населено място], [улица], вх. Б, партер чрез адв. Р. С. срещу Заповед № РД-04-02-3408/25.07.2022г. на административния ръководител на Софийска районна прокуратура /СРП/, с която е разпоредено да не се изплаща сума за допълнително трудово възнаграждение по конкретни задачи, определено от Пленума на Висшия съдебен съвет /В./ с протокол № 24/14.07.2022г., съгласно чл.5, ал. 2, т. 7 от Правилата на В. за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения /ПОИСДТВ/, поради висящо дисциплинарно производство – до приключване на дисциплинарно дело № 7/21 по описа на В., заведено по адм.д. № 1966/21 на СРП.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е издадена от некомпетентен орган, поради което е нищожна. Алтернативно се иска нейната отмяна като незаконосъобразна по подробно изложени в тази насока съображения. Твърди се, че заповедта е издадена при неспазване на установената от закона форма, поради липса на мотиви, доколкото в същата е налице само формално посочване на приложимите законови разпоредби, без да се съдържат релевантните факти и обстоятелства за да стане ясно за какъв период от време следва да се изплати допълнителното възнаграждение и да се извърши проверка дали прокурор Г. има право на такова възнаграждение, като същевременно тези факти и обстоятелства следва да са

осъществени или възникнали през същия период. Твърди се също така, че образуваното дисциплинарно производство е приключило с решение, прието с протокол № 17, т. 2 от заседание на ПК на В., проведено на 11.05.2022г., относно взето решение № В.-5994 от 06.04.2022г. на Дисциплинарния съвет на В. по дисциплинарно дело № 7/2021, по описа на В. в частта относно допуснато дисциплинарно нарушение от прокурор Г.. С подадената срещу това решение жалба не се иска спиране на изпълнението, поради което същата няма суспензивен ефект, а с Определение № 7977 от 21.09.2022г. на ВАС е отменено частично решението, прието с протокол № 17, т. 2 от заседание на ПК на В., проведено на 11.05.2022г. В жалбата са изложени също така подробни съображения за допуснати съществени процесуални нарушения, при издаването на процесната заповед, както и при допуснати нарушения на материалния закон и несъответствие с целта на закона.

В съдебно заседание жалбоподателя не се явява, представлява се от адв. С., преупълномощен от Р. С., който поддържа подадената жалба. Моли същата да бъде уважена. Претендира разноси по представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – административният ръководител на Софийска районна прокуратура – в съдебно заседание не се явява и не се представлява, представя подробен писмен отговор, с който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Не претендира разноси.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Страните не спорят относно факта, че жалбоподателя М. Г. заема длъжността прокурор в СРП и към датата на издаване на атакуваната в настоящото производство заповед -25.07.2022г., изпълнява тази длъжност.

Съгласно чл. 30, ал. 2, т. 10 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/, в приложимата към казуса редакция е предвидено, че Пленумът на В. определя възнагражденията на съдиите, прокурорите и следователите. Във връзка с това и на основание чл.23 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата, В. е приел Правила за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения /ПОИСДТВ/, последно изм. и доп. с решение на Пленума на В. по протокол №18/12.05.2022г. С решение по протокол № 24 от 14.07.2022г., публикуван и общодостъпен -уеб страница на В., т. 50.1, Пленума на В. дава съгласие административните ръководители на органите на съдебната власт да упражняват правомощията си на основание чл. 7, във връзка с чл. 9 от ПОИСДТВ. Размерът на средствата за ДТВ е определен с решение по протокол № 28/20.07.2022г., т. 63 на Комисия „Бюджет и финанси“ на В. – до една основна заплата /с включено възнаграждение за ранг/. В тази връзка с писмо изх. № 3638/2019 от 21.07.2022г. на Главния прокурор на Р. България са уведомени административните ръководители на съответните прокуратури, че следва да упражнят правомощията си по ПОИСДТВ, съобразно решението на Пленума на В. от 14.07.2022г.

На основание чл. 7 и чл. 9 от ПОИСДТВ и на основание посочените по - горе решение на Пленума на В., Указанията на Комисия „Бюджет и финанси“ при В. и писмо изх. № 3638/2019 от 21.07.2022г. на Главния прокурор на Р България е издадена Заповед № РД-04-02-3408/25.07.2022г. да не се изплаща сума за ДТВ по конкретни задачи на прокурор Г., поради висящо дисциплинарно производство – до приключване на дисциплинарното дело № 7/21 по описа на В., заведено под адм.д. № 1966/21 на СРП. Заповедта е връчена лично на прокурор Г. на 01.08.2022г. С подадена на 12.08.2022г.

жалба процесната заповед е оспорена от прокурор Г..

По делото са приобщени като доказателства Пълен стенографски протокол № 17 от дисциплинарно заседание на ПК на В. от 11.05.2022г. относно взето решение № В.-5994 от 06.04.2022г. по дисциплинарно дело № 7/2021г. по описа на В., видно от което с решение по т. 2.1 на основание чл. 308, ал. 4 от ЗСВ е прекратено производството по дисциплинарно дело № 7/2021г. по описа на В., в частта относно допуснатото от М. Г. – прокурор в СРП, бездействие по ДП № 139/2017г. по описа на ГДИН – МВР, пр.пр. № 1132/2014г. по описа на СРП и ДП № 9/2018 по описа на ГДНП – МВР, пр. пр. № 20652/2010 по описа на СРП, поради обстоятелството, че за същото нарушение е било образувано дисциплинарно производство, което е прекратено, поради липса на допуснати нарушение, а с решение по т. 2.2. е прието, че прокурор Г. не е извършил дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 307, ал. 3, т. 2 от ЗСВ, изразяващо се в бездействие по ДП № 1/2021г. по описа на СО при СГП, пр.пр. № 49712/2020г. по описа на СРП, поради което не му се налага дисциплинарно наказание. По делото е приложена и подадена от административния ръководител – районен прокурор на СРП жалба срещу решение по т. 2 от протокол № 17, т. 2 на ПК на В.. По делото е представено и Определение № 7977/21.09.2022г. на ВАС – Шесто отделение, с което се отменя решение по т. 2 от Протокол № 17 от заседанието на ПК на В., проведено на 11.05.2022г., в частта с което е прекратено производството по дисц.д. № 7/2021г. по описа на В., образувано на прокурор Г. и административната преписка е изплатена на ПК на В. за продължаване на административното производство в тази част. По делото няма данни процесното дисциплинарно производство да е приключило с влязъл в сила акт.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл. 168 , ал. 1 от АПК, съдът е длъжен да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146.

Предмет на спора е законосъобразността на изричен отказ за изплащане на допълнително трудово възнаграждение /ДТВ/, който произтича от овластяването на административния ръководител на СРП да упражни правомощието си на основание чл. 7, във връзка с чл. 9 от ПОИСДТВ, поради което с отказа се засягат правата и законните интереси на жалбоподателя, прокурор в СРП. При тази юридическа характеристика, отказът съответства на легалната дефиниция за административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК. Съгласно чл. 120, ал. 2 от Конституцията, гражданите и юридическите лица могат да обжалват пред съдилищата всички административни актове, включително вътрешнослужебните, щом тези актове нарушават или застрашават техни права или законни интереси и не са изключени изрично със закон от съдебно обжалване. /Решение № 21 от 26.10.1995 г. по к. д. № 18 от 1995 г./ Следователно предмет на съдебен контрол могат да бъдат всички административни актове, независимо от вида им, с изключение на онези, за които законова норма не допуска това. В конкретния случай въз основа на оспорената заповед на жалбоподателя няма да бъде изплатено ДТВ, ето защо актът пряко засяга имуществените права на адресата и не попада в хипотезата на чл. 2, ал. 2, т. 3 АПК. / Определение № 5496 от 28.04.2010 г. на ВАС по адм. д. № 5142/2010 г., VII о./

Съдът приема за спазен и преклузивния срок за подаването на жалбата, при следните съображения: Жалбата до съда е подадена на 12.08.2022г., като е била лично връчена на жалбоподателя на 01.08.2022г. Изложеното обосновава допустимост на съдебното обжалване, а разгледана по същество същата е и основателна поради следното.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, като наведените в жалбата основания за нищожност са неоснователни. Компетентността на органа произтича от разпоредбите на чл. 140 от ЗСВ, съгласно която административният ръководител на районна прокуратура организира и ръководи дейността на съответната прокуратура, както и на чл. 6 и чл. 7 от ПОИСДТВ (2022), съгласно които размерът на средствата за допълнителни възнаграждения се определя от административните ръководители на органите на съдебната власт. В чл. 9 от ПОИСДТВ (2022 г.) е предвидено, че магистрати и съдебни служители имат право на допълнително възнаграждение за постигнати резултати по конкретни задачи, чийто конкретен размер се определя при спазването на изброените в посочената разпоредба условия. Съгласно чл. 5, ал. 2, т. 7 от ПОИСДТВ не се изплаща допълнително възнаграждение на магистрат и съдебен служител при висящо дисциплинарно производство - до приключване на производството. С решение по т. 50.1 на Пленума на В. по Протокол № 24 от 14.07.2022г. е дадено съгласие административните ръководители на органите на съдебната власт на упражняват правомощията по си на основание чл. 7, във вр. с чл. 9 от ПОИСДТВ. В случая оспорената заповед е издадена от зам. районен прокурор, който за периода на отсъствието на административния ръководител на СРП 22.07.2022г. до 28.07.2022г. е изпълнявал неговите функции, съгласно приложени по делото Заповед № РД-04-02-3334/21.07.2022г. на адм. ръководител на СРП и Заповед № Р.-05-1545/20.07.2022г. на градски прокурор.

В съответствие с изискването за форма по чл.59 от АПК, приложим на общо основание, доколкото в специалния приложим закон- ЗСВ не е предвидено друго, оспорената заповед като индивидуален административен акт следва да бъде в писмена форма и да съдържа реквизитите по ал.2 от същия. Част от тях са и мотивите, въз основа на които издаващия заповедта е достигнал да крайния резултат на акта. В този смисъл позоваване в заповедта на посочените в нея документи, които са подготвили нейното издаване - взетото на 14.07.2022г. решение на Пленума на В., Указания на Комисия „Бюджет и финанси“ при В. от протокол от 20.07.2022г., писмо изх. № 3638/2019 от 21.07.2022г. на Главен прокурор, чл. 7 вр. с чл.9 и чл. 5, ал. 2, т. 7 от ПОИСДТВ в органите на съдебната власт, формално не може да преодолее изискването за мотивиране на акта по см. на Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд и т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на Общото събрание на съдиите от Върховния административен съд по тълкувателно дело № 4/2002 г. чрез препращане към тях. По същество се касае за налагане на санкция произтичаща от ангажирана дисциплинарна отговорност на магистрата и изискването за мотиви в тази част не може да бъде преодоляно с простото позоваване на текста от правилата, а следва да бъде обект на обсъждане от страна на органа по приложението на чл.5, ал.2, т.7 от ПОИСДТВ. В тази връзка основателни се явяват изложените в жалбата възражения, че издадената заповед е немотивирана.

Съгласно действащата към момента на издаване на заповедта редакция на чл. 5, ал. 2, т. 7 от ПОИСДТВ, не се изплаща ДТВ на магистрат и съдебен служител при висящо дисциплинарно производство – до приключване на производството. Съгласно ал.3 на чл.5 от ПОИСДТВ, след приключване на дисциплинарното производство с влязъл в сила акт, с който не е наложено дисциплинарно наказание, на лицата по чл. 2 се изплаща допълнително възнаграждение за периода от образуване до приключване на производството. Средствата за допълнително възнаграждение се начисляват и

изплащат в рамките на бюджета на съответния орган на съдебната власт, одобрен за календарната година, в която е приключило производството с влязъл в сила окончателен акт, като съответния административен ръководител следва да се произнесе в 14-дневен срок от узнаването. В тази връзка неоснователни са изложените в жалбата твърдения, че образуваното срещу прокурор Г. дисциплинарното производство е приключило, предвид постановеното Определение № 7977 от 21.09.2022г. на ВАС, с който е отменено решение по т. 2 от Протокол № 17 от заседание на ПК на В., проведено на 11.05.2022г., в частта в което е прекратено производството по дисциплинарно дело № 7/2021г. по описа на В. и преписката е изпратена за продължаване на административното производство в тази част.

На следващо място съдът намира за основателни изложените в жалбата възражения досежно липсата на релевантни факти в оспорената заповед за периода от време, до който се отнася ДТВ, което е отказано да се определи и изплати и съвпада ли същия с периода, в който се твърди, че е извършено дисциплинарното нарушение от прокурор Г.. Посоченото обстоятелство възпрепятства извършването на съдебен контрол относно материалната законосъобразност на акта, което се явява самостоятелно основание за неговата отмяна.

Независимо от гореизложеното, съдът намира за необходимо да анализира и обсъди приложените по делото доказателства. Съгласно решение на Пленума на В. от 14.07.2022г. и указания на Комисията по „Бюджет и финанси“ от 20.07.2022г., както и с оглед разпоредбите на чл. 3, т. 2 във вр. с чл. 9 от ПОИСДТВ, въз основа на които е издадена оспорената заповед, следва да се приеме, че ДТВ, което е отказано да се изплати се отнася за постигнати резултати по конкретни задачи за 2022г. Съгласно чл. 5, ал. 4 от ПОИСДТВ, след заличаване на дисциплинарното наказание на магистрат или съдебен служител в рамките на календарната година, на същия може да бъде определено допълнително възнаграждение, в съответствие с настоящите правила, по преценка на административния ръководител и след отчитане на индивидуалния му принос към дейността на съответния съдебен орган. След като ДТВ, чиято дължимост е за постигнати резултати по конкретни задачи за 2022г., то следва да бъдат изложени под формата на мотиви релевантните факти и обстоятелства за преценката дали прокурора има право на такова възнаграждение, като същевременно те следва да са осъществени или възникнали през същия период - в т.см. Решение №131 от 07.01.2019г. по адм.д. №8782/18г. на ВАС. Предвид посоченото, самият факт на наличие на образувано и неприключило дисциплинарно производство срещу прокурор Г. не съставлява фактическо основание за издаване на заповедта, тъй като не е отчетено по отношение на него за който няма спор, че е привлечен към дисциплинарна отговорност, дали предмет на висящото производство са нарушения, извършени през 2022г., за която се изплащат ДТВ, или такива, извършени в минал период, който е извън преценката на административния орган. Аргумент в тази посока се следва и от обстоятелството, че образуваното дисциплинарно производство под №7/2021г. по описа за 2021г. на В., , в частта относно допуснатото от прокурор Г. бездействие по ДП № 139/2017г. по описа на ГДНП - МВР, пр.пр. № 1132/2014г. по описа на СРП и ДП № 9/2018г. по описа на ГДНП – МВР, пр.пр. № 20652/2010г. по описа на СРП, видно от годината на образуване, са за действия или бездействия извършени през предходни години т.е. преди 2022г., а същият е лишен от ДТВ за постигнати резултати по конкретни задачи, което следва да се отчете за 2022г. Посоченото положение не може да се определи като резултат от наложено

дисциплинарно наказание, т.е. като елемент от санкция, тъй като дисциплинарното производство срещу Г. в една част не е приключило и не е наложено наказание, а по отношение на друга част е приключило с влязъл в сила акт, с който не е наложено дисциплинарно наказание, изразяващо се в бездействие по ДП № 1/2021г. по описа на СО при СГП, пр.пр. № 49712/2020г. по описа на СРП. Поради това и съобразно чл.5, ал.2, т.7 от ПОИСДТВ, жалбоподателя е лишен от част от трудовото си възнаграждение по причини, които нямат общо с основанията, на които това възнаграждение се дължи-за положен труд през текущата година.

Изложеното мотивира съда да приеме, че е налице основание за отмяна на заповедта.

С оглед на гореизложеното, атакуваната в това производство Заповед № РД-04-02-3408/25.07.2022г., с която е разпоредено да не се изплаща сума за допълнително трудово възнаграждение по конкретни задачи, на основание чл.5, ал. 2, т. 7 от ПОИСДТВ, поради висящо дисциплинарно производство – до приключване на дисциплинарно дело № 7/21 по описа на В., заведено по адм.д. № 1966/21 на СРП. се явява процесуално и материално незаконосъобразна /чл.146, т.2 и т.4 от АПК/ и следва да се отмени.

При този изход на спора, на жалбоподателя се дължат разноски, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, като своевременно поискано от съда и по списък, в размер на 760 лева, за заплатена държавна такса в размер на 10 лв. и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 750 лв.

Предвид на гореизложеното, АССГ, III о., 17-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. И. Г. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] - Заповед № РД-04-02-3408/25.07.2022г. на административния ръководител на Софийска районна прокуратура /СРП/, с която е разпоредено да не се изплаща сума допълнително трудово възнаграждение по конкретни задачи, определено от Пленума на Висшия съдебен съвет /В./ с протокол № 24/14.07.2022г., съгласно чл.5, ал. 2, т. 7 от Правилата на В. за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения /ПОИСДТВ/, поради висящо дисциплинарно производство – до приключване на дисциплинарно дело № 7/21 по описа на В., заведено по адм.д. № 1966/21 на СРП.

ОСЪЖДА Софийска районна прокуратура да заплати на М. И. Г., сума в размер на 760 лева, разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14–дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: